

Nr 66.

Av herr Sylwan, *angående viss ändring i förordningen om skatt å vissa pälsvaror.*

I huvudsakligt syfte att ernå en förbättring av kontrollen över redovisningen av den skärpta omsättningsskatten å pälsverk vidtogs genom beslut av föregående års riksdag en omläggning av beskattningen i fråga. Denna resulterade i helt nya bestämmelser, vilka finnas intagna i kungl. förordningen den 30 juni 1943 (nr 477) om skatt å vissa pälsvaror. Enligt 1 § av nämnda förordning skall för sådana inom riket yrkesmässigt beredda lösa pälskinn, som finnas upptagna i en vid förordningen fogad förteckning, så ock för följande slag av till riket införda pälsvaror, nämligen beredda lösa pälsverk (statistiskt nummer 678—681), arbeten av pälsverk (statistiskt nummer 682—691) samt kläder, försedda med krage, uppslag eller annan besättning av pälsverk (ur statistiskt nummer 1150—1174), erläggas särskild skatt till staten. Jänlikt 2 och 3 §§ av förordningen skall skatten för inom riket beredda skinn erläggas av beredaren och utgå med det belopp för varje skinn, som angives i omförmälda förteckning, medan skatten för vara, som införes till riket, skall erläggas av importören och utgå med femton procent av varans värde, beräknat enligt 4 § tulltaxeförordningen med tillägg av gällande tull; dock att beträffande beredda lösa skinn av räv importskatten skall utgå med minst det belopp, som utgår vid beredning inom riket.

Genom att beredda lösa pälskinn sålunda belagts med skatt hava produktionskostnaderna för av sådana skinn inom landet tillverkade persedlar undergått en mot skattens belopp svarande förhöjning. Detta förhållande skulle för den inhemska tillverkningen av färdiga pälsar och päls garnityr hava medfört en försämring av konkurrensmöjligheterna gent emot utlandet, därest icke jämväl nämnda färdigpersedlar hade, på sätt av nyss anförda bestämmelser framgår, i likhet med de lösa skinnen underkastats beskattning vid införseln. Av obekant anledning hava emellertid i denna beskattning icke inbegripits handskar av pälsverk eller med foder eller besättning av pälsverk (statistiskt nummer 670—671), en omständighet, som av skäl, som nedan beröras, kan komma att avsevärt försvåra den svenska handskfabrikationens möjligheter att hävda sig i den utländska konkurrensen.

De pälskinn, som användas vid tillverkning av pälshandskar, utgöras huvudsakligen av i Sverige beredda lammskinn (s. k. "schmaschen")

samt kanin- och kattsinn. För lamm- och kaninsinn utgår beredningsskatten med kr. 0:40 och för kattsinn med kr. 0:75 per stycke. Då det i regel åtgår två sinn till varje par handskar, hava tillverkningskostnaderna för här i landet framställda handskar på grund av skatten ökats med kr. 0:80 resp. kr. 1:50 per par utan att såsom beträffande andra arbeten av pälsverk kostnadsökningen kompenseras genom att från utlandet införda handskar samtidigt belagts med importskatt. Att så icke skett har väckt allvarlig oro hos företrädarna för den svenska handskfabrikationen, vilka befara att på grund härav importen av pälshandskar kan komma att ökas i sådan grad, att den inhemska fabrikationen av dylika handskar måste helt eller till väsentlig del nedläggas. Enligt vad som framhållits, skulle detta leda till skada icke endast för handskfabrikerna utan även för pälskinnsberedarna, vilka senare hittills haft god avsättning hos fabrikerna för sådana sinn, som ej lämpa sig för pälsverk men som väl kunna finna användning vid tillverkning av handskar.

Vid nu angivna förhållanden synes det skäligt, att pälshandskar i likhet med andra arbeten, innehållande pälsinn, beläggas med importskatt. Det må framhållas, att det i dylika handskar ingående sinnet ofta torde representera en väsentligt större del av varans hela värde än vad fallet är beträffande exempelvis damkappor med enklare uppslag eller annan besättning av pälsinn.

Under år 1939 uppgingo kvantiteten och värdet av till riket införda handskar av alla slag till cirka 43 ton resp. 3,3 milj. kr. Några siffror angående importens nuvarande storlek äro icke tillgängliga. Emellertid kan på goda grunder antagas, att, även om kvantiteten av införseln på grund av importspärren undergått en viss minskning, värdet av densamma numera är icke oväsentligt högre än det var före kriget. Huru stor del av importvärdet, som belöper på pälshandskar, är omöjligt att med större bestämdhet avgöra. Så mycket torde dock kunna sägas, att en importbeskattning av dylika handskar enligt samma grunder som gälla beträffande övriga slag av pälsarbeten, d. v. s. femton procent av varans värde, tullen inberäknad, icke skulle sakna betydelse ur statsfinansiell synpunkt. Det må framhållas, att de från utlandet införda pälshandskarna till övervägande del hava karaktären av rena lyxvaror.

På grund av vad ovan anförts hemställas,

att riksdagen ville besluta sådan ändring av 1 § i kungl. förordningen den 30 juni 1943 (nr 477) om skatt å vissa pälsvaror, att bland de i nämnda paragraf upptagna varuslagen, å vilka särskild skatt skall vid införsel till riket erläggas till staten, måtte upptagas jämväl

handskar, tillverkade av pälsverk eller försedda med foder eller besättning av pälsverk (ur statistiskt nummer 670—671).

Stockholm den 18 januari 1944.

Eilif Sylwan.
